

Եղիշե Չարենց

Արնակեզ, սուր մի նիզակ

Արնակեզ, սուր մի նիզակ
Ջարկեցի ալ վահանիդ. –
Աշխարհքում էլ ի՞նչ կանի
Իմ հոգին փառք ու պսակ:
Դու արև, վառ մի նշան,
Իմ հոգում գամված մի նիշ, –
Միայն դո՛ւ, լույս ու շուշան –
Եվ չկա ո՛չ մի ուրիշ:

Յատուկ Պոէմ